

Đạo trường siêu thanh

Tỳ kheo Giác Chánh

Cảm Nghi Về Tác Phẩm "Đạo Trường Siêu Thanh"

Xuyên qua những bút pháp, cùng những ý tưởng mà tác giả đã gói ghém vào trong tác phẩm đạo trường siêu thanh, cảm nhận riêng cá nhân của tôi thấy rằng:

"ĐẠO TRƯỜNG SIÊU THANH" tuy không là một áng thi văn uyên bác, cũng không sánh bì, cùng những kiệt tác của các bậc tiền nhân, danh sĩ cao thâm ... nhưng ý và nghĩa của ĐẠO TRƯỜNG SIÊU THANH cũng đủ để cho chúng ta hiểu ... biết và nhận thức đâu là Thiện, Chân ...đâu là khổ, sâu, sa đọa, mà đời sống hiện thực của con người chúng ta đã và đang sai bước.

Nhận thức ở đây! theo thiếu kiến cá nhân của tôi: là xem để tìm ... hiểu, thấu triệt, thấy những lẽ phải để theo, biết những điều sai để tránh, chớ không cốt xem, để đòi hỏi ở tác giả phải có những áng văn lưu loát, bóng bẩy, đầy trữ tình ... như bao nhiêu tác phẩm khác, nặng hình thức mà lại vô nghĩa về nội dung.

Xuyên qua những điển tích mà tác giả đã lồng vào tác phẩm ĐẠO TRƯỜNG SIÊU THANH cho ta thấy một thực chân của cuộc đời, mà trên bước đường hành đạo của tác giả đã trải qua và ghi lại những hình ảnh trung thực của thực tế, trên nẻo đời và đạo ở nhân gian hiện tại này.

Cũng như tôi đã nói áng văn ĐẠO TRƯỜNG SIÊU THANH không phải là một kiệt tác phẩm...cũng chẳng thể ví bằng tia chớp hào quang của Đức Như Lai ... hoặc bằng ngọn đèn pha ngậm toàn ánh sáng soi đường, dẫn lối cho chúng ta, cho nhân loại... vượt qua những hố thẳm, vực sâu, những tội lỗi sai lầm.

Nhưng ... tác phẩm ĐẠO TRƯỜNG SIÊU THANH cũng đã để ghi dấu, chỉ điểm, cho chúng ta THẤY ... BIẾT được nơi nào có vực thẳm ... hố sâu trên quảng đường của chúng ta đang đi tới là ánh chớp của ngọn hải đăng hướng dẫn thuyền đời của chúng ta nói riêng và nhân loại nói chung, tránh xa khỏi những gành đá ... đảo ngầm, trong con sóng gió ...

Bình Sơn, ngày 18 tháng 12 năm 1976.

TAM HUONG